

Chương 509: Thảm Hoạ Cổng (45) - Tương Lai “Bad End”

(Số từ: 2705)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:23 AM 31/07/2023

Ma Vương đã thoát khỏi lời nguyền đang dần giết chết anh, và anh dường như đã hồi phục sức sống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Anh đã trở lại phong độ đỉnh cao.

Nhưng trong hàng ngũ tối cao của Edina, có một sự căng thẳng trầm lắng.

Chỉ một số ít người biết sự thật.

—Liana de Grantz đã tự mình nói dối Ma Vương.

Nhưng lần này, tất cả những phụ tá đáng tin cậy của anh ta đã hợp lực để lừa dối anh ta.

Họ đã làm điều đó để cứu Ma vương, nhưng họ đã không xin phép anh ta.

Vì vậy, họ rất lo lắng và thận trọng, chờ đợi phản ứng của anh ta.

Họ biết mình đã làm điều gì đó đáng phải chịu cơn thịnh nộ của Bộ hạ. Họ không chỉ nói dối anh một lần mà hai lần, với tất cả những người có liên quan.

Họ sợ Ma vương sẽ thể hiện sự tức giận của mình như thế nào.

—Harriet, Olivia, Airi, Charlotte và Hội đồng Trưởng lão.

Tất cả họ đều lo lắng, tự hỏi Reinhardt sẽ nói gì về điều đó.

Nhưng.

Ma Vương không nói gì.

Không giận dữ.

Không phiền muộn.

Không ghét.

Không oán hận.

Không một cái nào.

Ma Vương dành cả ngày ngồi trên tòa tháp cao nhất của Edina, không nói một lời.

Không ai biết anh đang nghĩ gì hay cảm thấy thế nào.

Điều đó càng khiến họ sợ hãi hơn.

Điều gì đang xảy ra trong tâm trí của Ma Vương?

Reinhardt đã không thốt ra một lời nào về vấn đề này.
Mọi người hồi hộp nhìn anh, nín thở.

Tòa tháp cao nhất của Edina.

Lâu đài được xây dựng trên một vách đá, và tòa tháp cao nhất là nơi Ma vương thường lui tới.

Từ đó, anh có thể nhìn thấy toàn cảnh Edina.

"Reinhardt..."

"Vâng?"

"Đây, cái này. Hôm nay anh chưa ăn gì phải không?"

Reinhardt nhìn chiếc bánh sandwich mà Harriet đã mang đến cho anh ta.

"Cảm ơn."

Ma Vương cầm lấy chiếc bánh sandwich và cắn một miếng.

Anh không đói.

Anh không phớt lờ họ.

Anh ấy không có ác cảm với bất cứ ai.

Anh ta chỉ ngồi trên đỉnh tháp cả ngày.

Anh dành cả ngày để nhìn xuống Edina từ đỉnh tháp, đắm chìm trong suy nghĩ.

Anh ấy không bỏ qua bất cứ ai cố gắng nói chuyện với anh ấy.

Vì Charlotte đang xử lý mọi công việc của nhà nước nên Reinhardt không thể trực tiếp làm gì ở Edina.

Vì vậy, ngay cả khi anh ấy dành cả ngày như thế này, Edina vẫn sẽ tự vận hành trơn tru.

Harriet bồn chồn, không thể ngồi cạnh Reinhardt hay để anh một mình.

Reinhardt đã không đổ lỗi hay mắng mỏ bất cứ ai sau khi biết chuyện đã xảy ra.

Anh chỉ ngồi đó.

Mọi người đều cảm thấy tội lỗi và sợ hãi trước sự im lặng của anh ta.

"Đồ ngốc."

"...Vâng?"

Reinhardt, người đã im lặng một lúc, ngược nhìn Harriet.

Harriet cảm thấy một nỗi sợ hãi đột ngột hiện ra trước mắt Reinhardt.

Anh định nói gì bây giờ?

Họ sẽ phải đối mặt với sự tức giận, trách móc hay hình phạt nào vì đã nói dối ngài?

Khi Harriet cảm thấy tim mình thất lại, sợ nghe những lời của Reinhardt nhưng cũng muốn nghe chúng, anh ta nói: "Anh đã thử nó lần trước. Nó khá tốt, cái thứ thao túng giấc mơ đó."

"À...? Ồ, vâng."

Reinhardt đã đưa ra một điều hoàn toàn không liên quan.

"Anh đang nói về khả năng điều khiển giấc mơ của Airi. Có thể sao chép nó bằng Ma thuật không?"

"Hả? Anh hỏi sao?"

"Chà, anh nghĩ mình phát điên mất, nhưng khi Airi trông chừng anh khi tôi ngủ, anh cảm thấy khá hơn một chút."

Đó là một ý tưởng hoàn toàn kỳ lạ.

"Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta tạo ra một cỗ vật phát ra thứ gì đó giống như sóng giấc mơ ma thuật hoặc hào quang? Vậy thì chẳng phải mọi người sống trong một khu vực nhất định đều có thể có những giấc mơ dễ chịu sao?"

"Ờ... Ờ?"

Harriet nghĩ rằng Reinhardt sẽ nói về vấn đề 'ấy', nhưng đây không phải là thời điểm thích hợp cho một cuộc trò chuyện như vậy.

Nhưng anh ấy đang nói về một thứ hoàn toàn khác, có lẽ là một thứ tầm thường, thậm chí không đề cập đến vấn đề hiện tại.

Ma vương hành động như thể hắn đã hoàn toàn quên mất tình hình của Ellen Artorius.

Tất nhiên, tức giận và phàn nàn về những gì đã xảy ra sẽ là vô ích. Nhưng Ellen không thể là tầm thường đối với Reinhardt.

Tuy nhiên, anh ta đang thảo luận về các hiện vật liên quan đến những giấc mơ từ hư không.

Harriet không hiểu Reinhardt đang nghĩ gì lúc này.

"Nếu chúng ta có thể dần dần tạo ra những đồ tạo tác như vậy trên khắp Edina, liệu chúng có giúp ích cho việc điều trị chấn thương của mọi người không?"

"Uh, uhm... Điều đó có thể đúng."

"Anh không nói là chúng ta phải làm chúng. Nhưng hãy xem xét khả năng nếu có thể."

Reinhardt lẩm bẩm trong khi nhai chiếc bánh sandwich của mình.

Mọi người đều biết rằng Reinhardt sẽ rất tức giận về vấn đề này, nhưng họ càng cảm thấy sợ hãi hơn trước sự

thiếu trách nhiệm của anh ta. Họ không thể biết anh ấy đang nghĩ gì vì anh ấy không hề tỏ ra tức giận.

Cuối cùng cũng phải có người bước lên phía trước trong bầu không khí căng thẳng đó.

Một tuần sau vụ việc, Eleris leo lên tòa tháp nơi Reinhardt đang giết thời gian.

“Bệ hạ.”

Reinhardt khẽ gật đầu và quay lại nhìn cảnh quan thành phố Lazark.

Eleris im lặng nhìn chăm chăm vào biểu hiện của Reinhardt, không có dấu hiệu tức giận, buồn bã hay nhẹ nhõm.

Cô do dự, không thể xác định làm thế nào để bắt đầu nói chuyện với Ma vương im lặng.

“Bệ hạ, liên quan đến sự việc lần trước...”

“À, cái đó.”

Reinhardt nhìn Eleris.

"Còn nó thì sao?"

Câu trả lời của anh ta có vẻ bác bỏ, khiến Eleris đóng băng.

Cô không thể biết Reinhardt thờ ơ, ngây thơ hay đang kìm nén cảm xúc của mình. Eleris phải tìm những từ thích hợp nhưng không biết phải nói gì.

“Người... không sao chứ, Bệ hạ?”

Hỏi một người rõ ràng là không ổn liệu họ có ổn không cảm thấy rất tệ, nhưng Eleris không còn lựa chọn nào khác ngoài việc lên tiếng.

Những cảm xúc bị kìm nén có thể bùng nổ bất cứ lúc nào. Eleris không biết phải làm gì trong trường hợp đó.

“Hừm...”

Ma Vương lặng lẽ nhìn xuống khung cảnh của Lazark.

“Cô đã từng nói điều gì đó như thế, phải không?”

“Ý ngài là sao, thưa Bệ hạ?”

“Cô đã hy vọng rằng ta và Ellen sẽ không có một mối quan hệ buồn. Đó là điều mà cô đã nói.”

“Ah...”

Eleris nhớ lại khi Ma vương đã nói điều đó.

Ở Darkland, Eleris đã du hành cùng Ellen và Reinhardt dưới một bút danh.

Sau khi phát hiện ra rằng Ellen là em gái của Ragan Artorius, Eleris đã nói như thể thấy trước một số phận đen tối.

—Con trai của Ma vương và em gái của Anh hùng.

Eleris đã cảm nhận được rằng mối quan hệ của họ sẽ không bao giờ đi đến một kết thúc có hậu.

Thời gian trôi qua, con trai của Ma vương trở thành Ma vương và em gái của Anh hùng trở thành Anh hùng.

Nó đã trở thành một mối quan hệ đau buồn.

Ngoài nỗi buồn, nó đã trở thành một điều tàn nhẫn.

“Ta cho rằng, nó phải như thế này.”

"Xin lỗi...?"

“Bất kể lý do hay nguyên nhân, ai đó đã cố ý.”

Reinhardt chỉ đơn giản là nhìn xuống thành phố Lazark.

"Có vẻ như nó đã được định sẵn như thế này."

Eleris không thể hiểu những lời của Ma Vương.

“Cho dù ta có đấu tranh hay chống cự thế nào đi chăng nữa, có vẻ như nó đã được định sẵn như thế này.”

Người Anh hùng, người sợ chiến đấu với Ma vương, gánh nặng lòng căm thù của loài người.

Cuối cùng, họ không còn lựa chọn nào khác ngoài chiến đấu.

“Vì vậy, không có ích gì để đổ lỗi cho bất cứ ai. Đó là những gì ta tin.”

Họ không thể thoát khỏi thế giới này, nơi mà một kết quả định trước đã buộc họ.

Ma Vương thực sự không đổ lỗi cho bất cứ ai.

Eleris không thể hiểu anh ta đang cố nói gì.

Logic là thứ mà chỉ bản thân Ma vương mới có thể hiểu được.

Những ngày này, Ma vương không nhìn chăm chăm vào thành phố Lazark.

[Xem trước đã được kích hoạt.]

Cảnh tượng mà anh cứ lặp đi lặp lại trong đầu chính là cảnh được tiết lộ trong thông báo.

‘Khoảnh khắc Reinhardt mất mạng vì Ellen.

Và Ellen, thần thờ nhìn xuống Reinhardt.

Ellen, người lặng lẽ đứng đó với đôi mắt trống rỗng, nhìn xuống Reinhardt.

Đến cuối cùng.

Nắm chặt Thánh Kiếm Hư Không bằng cả hai tay, ngược lại, Ellen cắm nó vào ngực mình.

Dần dần, Ellen chết, quỳ gối trước Ma vương đã ngã xuống.'

—Lặp đi lặp lại.

Cảnh quay lại không ngừng.

"Cho nên, dù sao ta cũng không đặc biệt tức giận. Bảo mọi người đừng lo lắng."

Reinhardt nói với một nụ cười yếu ớt.

Anh ấy nghĩ về tương lai được hiển thị cho anh ấy qua [xem trước] là ác quỷ cuối cùng mà anh ấy phải đối mặt.

Một tương lai nơi Ellen giết anh ta và sau đó tự kết liễu đời mình.

Anh không biết khi nào và trong hoàn cảnh nào.

Tuy nhiên, nếu mọi thứ tiếp tục theo con đường này, một ngày nào đó anh sẽ chiến đấu với Ellen và chết dưới tay cô.

Sau đó, Ellen sẽ tự kết liễu đời mình.

Đó là tương lai cuối cùng được trình bày cho anh ta.

Anh không thể biết những gì nằm bên ngoài khung cảnh mà anh đã chứng kiến. Liệu Edina sẽ bị tiêu diệt, loài người sẽ bị tiêu diệt, hay cả hai sẽ sống sót.

Cho dù đó là trước hay sau khi sự cố Cánh cổng kết thúc. Anh ấy không biết.

Cuối cùng, con đường của anh ấy dường như đã được định trước.

Anh ta sẽ không thể đòi lại những gì đã trao cho Ellen bằng cách đánh bại họ. Lần này, Ellen sẽ không hợp tác. Ngay cả khi anh ta có thể lấy lại nó, hoàn cảnh sẽ trở nên phức tạp, dẫn đến một tương lai nơi anh ta chiến đấu với Ellen theo một cách khác.

Vì vậy, anh ấy đã chấp nhận nó.

Tương lai đã định trước.

Anh phải chiến đấu với Ellen.

Nếu anh không giết Ellen, Reinhardt sẽ chết, và nếu anh chết, Ellen cũng sẽ chết theo.

Anh không thể biết liệu Ellen mà anh nhìn thấy có bị oán hận chiếm hữu và đánh mất ý thức về bản thân hay không. Anh thậm chí còn không biết liệu Ellen có điều khiển cơ thể đó hay không.

Mặc kệ, cho dù anh có cố gắng trốn tránh thế nào, tương lai sẽ tìm đến anh.

Đó là lý do tại sao anh không thực sự tức giận.

Đôi mắt với quá nhiều tội ác, anh cảm thấy trống rỗng xen lẫn cam chịu, nghĩ rằng mọi chuyện sẽ kết thúc như thế này.

Liệu anh có thể thay đổi tương lai này?

[Xem trước] không cho anh ta thấy điều này để khiến anh ta tuyệt vọng.

Đó là thách thức anh ấy thay đổi nó nếu anh ấy có thể.

Tất nhiên, vào thời điểm này, có cảm giác như nó cho anh ấy thấy điều này chỉ để chứng kiến sự tuyệt vọng của anh ấy.

Thay đổi tương lai mà anh thấy bây giờ không khó.

—Reinhardt sẽ chết, hoặc là Ellen sẽ chết.

Chỉ cần một trong những sự kiện này xảy ra thì tương lai đó sẽ biến mất.

Hơn nữa, từ bỏ mạng sống của chính mình là một điều dễ dàng thực hiện; tương lai đó không thể được coi là tuyệt đối.

Đó không phải là một tương lai tuyệt đối, mà là một tương lai có thể dễ dàng thay đổi.

Tuy nhiên, vì anh ấy sẽ không chọn những lựa chọn dễ dàng đó, nên tương lai đó chắc chắn đang đến gần.

Nếu tương lai này thực sự không thể tránh khỏi và chỉ nhằm chế giễu anh ta, thì bất cứ ai cho anh ta thấy tương lai này đã không nên làm như vậy.

Cho anh ta xem nó gợi ý rằng anh ta nên đấu tranh một lần nữa khi một tình huống như vậy phát sinh.

Khoảnh khắc một tương lai được biết đến, nó ngừng tiếp cận.

Cũng giống như một số tương lai mà anh đã nhìn thấy đã không xảy ra trong thực tế.

Trong trường hợp này, nó rất đơn giản.

Nếu anh ta yếu, cả anh ta và Ellen sẽ chết.

Vì vậy, anh ta phải mạnh hơn Ellen.

Đó là sự thật đơn giản nó tiết lộ cho anh ta.

Chắc hẳn ai cũng tò mò tại sao anh ấy không tức giận và tại sao anh ấy không đổ lỗi cho ai.

Tuy nhiên, chỉ có anh ta mới có thể hiểu lý do cho hành vi của mình và anh ta không thể giải thích cảm giác này cho người khác.

"Ngài đã triệu tập tôi, thưa Bệ hạ?"

Khi lên đến đỉnh của Lâu đài Lazark, tôi nghe thấy giọng nói của Antirianus, người đã đáp lại lời kêu gọi của tôi.

Antirianus là người đã đề xuất rằng Ellen nên gánh lấy gánh nặng từ mối hận thù của tôi.

Liên tục.

Đưa ra những lựa chọn có vẻ như là vì lợi ích của tôi, nhưng thực sự không phải vậy – lão già điên đó.

"Ngài đang khó chịu với tôi?"

"Nó hầu như không quan trọng."

Tôi trả lời mà không liếc nhìn Antirianus.

"Ta đã chắc chắn rằng ông sẽ cố gắng giết ta."

"Điều đó sẽ phục vụ mục đích gì?"

Tôi không khẳng định là tôi không tức giận. Antirianus là một trường hợp độc đáo.

Sức nóng của sự tức giận của tôi có thể được cảm nhận.

Tuy nhiên, sự tức giận có ý nghĩa gì?

Việc giết Antirianus có thay đổi được gì không?

Tôi đã cố gắng ngăn chặn sự cố Cổng, nhưng nó vẫn xảy ra.

Với thế giới hiện tại, không phải mong muốn của tôi có thể dễ dàng thực hiện được.

Tốt hơn là chúng không đạt được một cách dễ dàng.

Ít nhất, đã có tiềm năng, phải không?

Ngay cả khi nói đến việc phục hồi Ellen.

Nó có khả năng thành công không?

Bất kể tỷ lệ cược hẹp như thế nào.

Không có vấn đề làm thế nào gần như không thể đạt được nó xuất hiện.

Tôi không tin rằng tất cả các khả năng đã bị đóng lại.

Vì vậy, tôi đã hành động khi có thể.

"Ta sắp trình bày cho ông một đề nghị mà ông sẽ khó từ chối."

"Heh heh... Hấp dẫn."

Thích thú, Antirianus bắt đầu chú ý đến lời nói của tôi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo
mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading